

EU's arveretsforordning – kan du og dine arvinger få glæde af den?

EU's arveretsforordning nr. 650/2012 af 4. juli 2012 trådte i kraft d. 17. august 2015 og finder anvendelse på alle dødsfald, der finder sted på denne dato eller senere. Forordning har til formål at forenkle behandlingen af grænseoverskridende dødsboer. Den giver bl.a. mulighed for, at man kan vælge hvilket lands regler, der skal gælde for ens dødsbo. Desuden vil arvingerne i et vist omfang kunne bestemme i hvilket land dødsboet skal skiftes. Nærværende artikel har til formål at danne et overblik over forordningens umiddelbare anvendelsesmuligheder og faldgruber, som er relevante for danskere bosiddende i Frankrig samt for danskere, som ejer fast ejendom i Frankrig.

Især det manglende samspil mellem de franske og danske skifte- og arveregler, som oftest fører til, at et dansk-fransk dødsbo skal skiftes i begge lande efter forskellige regler, har gennem årene været kilde til stor forvirring og frustration for de involverede parter. Der er derfor god grund til at man søger at forenkle disse sager, som i mange tilfælde vil betyde, at arvingerne skal afholde færre omkostninger og bruge mindre tid på at få skiftet et dødsbo.

Arveretsforordningen er trådt i kraft i alle EU-lande, bortset fra Danmark, Storbritannien og Irland, som har retsforbehold. Eftersom danskerne d. 3. december 2015 stemte nej til at ophæve retsforbeholdet og dermed samtidigt fravalgte at tiltræde arveretsforordningen, er Danmark fortsat ikke en 'medlemsstat' i forordningens forstand – men danskere kan alligevel have glæde af dens bestemmelser.

Skiftekompetence – i hvilket land skal dødsboet skiftes?

Når der sker et dødsfald skal det først afgøres hvor boet skal skiftes, dvs. skiftekompetencen skal afklares. Det er dog ikke alle europæiske lande der har de samme regler på dette punkt. Behovet for en forenkling af proceduren er særligt tydeligt i de fransk-danske sager, som i praksis udmønter sig i parallelle sagsbehandlinger i både Frankrig og Danmark med store udgifter og lang sagsbehandlingstid til følge.

Arveretsforordningen søger at eliminere de juridiske konflikter, som man især oplever mellem dansk og fransk international privatret. I forordningen henholder man sig til princippet om dødsboets universalitet. Det betyder at et dødsbo nu som udgangspunkt skiftes i sin helhed i den medlemsstat, hvor afdøde havde sit sædvanlige opholdssted på tidspunktet for sin død. Det betyder fx at boet efter en person, der er fast bosiddende i Frankrig, fremover skal behandles i Frankrig i sin helhed, uanset om afdøde efterlader sig aktiver udenfor Frankrig. I visse tilfælde vil skiftekompetencen kunne overdrages til en anden stat – enten

som følge af en værnetingsaftale indgået mellem arvingerne, eller som følge af at den medlemsstat, der som udgangspunkt havde skiftekompetencen, erklærer sig inhabil og henviser skiftet til en anden stat.

Lovvalg – efter hvilket lands arveregler skal boet skiftes?

Som noget nyt og skelsættende giver forordningen mulighed for, at man som testator kan beslutte at det er loven i den stat, hvor man er statsborger – enten på det tidspunkt hvor valget træffes, eller på dødstidspunktet – der skal anvendes ved behandlingen af hele arven. Dette gælder uanset at man på dødstidspunktet måtte være fast bosiddende i et andet land.

Da Frankrig er medlemsstat i forhold til forordningen, og lovvalget kan ske til fordel for enhver stat, som man er statsborger i, så vil en dansk statsborger, som ejer aktiver i Frankrig, allerede nu kunne foretage et lovvalg til fordel for dansk ret, uanset at Danmark pt. ikke er medlemsstat.

I praksis skal man oprette et testamente, hvori man med hjemmel i forordningen foretager lovvalget. Muligheden for at foretage et lovvalg kan især være interessant for danskere, der er fast bosiddende i Frankrig, idet man som testator efter dansk ret i mange tilfælde har en væsentligt større testationskompetence end efter fransk ret. Man vil fx kunne favorisere sin ægtefælle fremfor sine børn i højere grad efter dansk ret. Dog kan der være konkrete situationer, hvor den franske arveret faktisk bedre modsvarer testators ønsker, hvorfor man bør søge kyndig rådgivning, inden man opretter et testamente og foretager lovvalget.

Ikke automatisk henvisning af dødsbo til skifte i Danmark

For god ordens skyld skal det bemærkes, at man ved at foretage et lovvalg til fordel for dansk ret ikke samtidigt som testator kan bestemme, at boet i sin helhed skal skiftes i Danmark. Det følger dog af forordningen, at såfremt afdøde har valgt en medlemsstats lov, så kan arvingerne aftale, at den pågældende medlemsstat skal have enekompetence til at behandle boet. Hvis Danmark således på et tidspunkt bliver medlemsstat i forordningens forstand, så vil arvingerne i et bo efter en dansker, som har foretaget et lovvalg til fordel for dansk ret, kunne indgå en skriftlig værnetingsaftale og dermed bestemme, at boet i sin helhed også skal skiftes i Danmark. Det fremgår endvidere af forordningen, at myndighederne i den stat, hvor afdøde havde sit sædvanlige opholdssted på tidspunktet for sin død – og således som udgangspunkt har skiftekompetencen – på anmodning fra en arving kan erklære sig inkompetent og henvise boet til skifte i den medlemsstat, som der er foretaget lovvalg til fordel for. I de sager, hvor der ikke kan opnås enighed mellem arvingerne om at indgå en værnetingsaftale, kan man således måske alligevel opnå at boet henvises til skifte i det land, som afdøde har foretaget lovvalg til fordel for. Hvorvidt de forskellige landes myndigheder vil være tilbøjelige til at henvise skiftet til andre medlemslande i en sådan situation må tiden vise.

ADVOKATFIRMAET
KOLD CHRISTENSEN

Pas på afgifterne!

Afslutningsvist skal det bemærkes, at forordningen ikke regulerer skatte- eller afgiftsmæssige forhold for de dødsboer, der omfattes af forordningen. Selvom et dødsbo måtte blive skiftet i Danmark efter dansk ret, så undgår man altså fortsat ikke at betale franske arveafgifter, hvis boet omfatter aktiver i Frankrig. I visse tilfælde er de franske afgifter væsentligt højere end de danske. Som eksempel kan nævnes, at arv til et stedbarn eller en ugift samlevende i Danmark pålægges en boafgift på 15 %, mens de samme personer i Frankrig skal betale hele 60 % i afgift af deres arv. Det er derfor meget vigtigt at man også tænker på de franske arveafgifter, når man opretter testamente – uanset at boet forventes at skulle skiftes i Danmark efter dansk arveret. De franske tinglysningsafgifter, som skal betales ved overdragelse af fast ejendom i Frankrig, vil også fortsat skulle betales, selvom boet er skiftet i Danmark. Så det kan få meget uheldige økonomiske konsekvenser for arvingerne, hvis man ikke er opmærksom på afgiftsforskellene i de to lande.

Ann-Sofie Juhl Kold Nielsen

Advokat

Avocat-conseil auprès de l'Ambassade de France au Danemark

Advokatfirmaet Kold Christensen

Næsseslottet

Dronninggårds Allé 136

DK-2840 Holte

Telefon: +45 40 85 89 55

Mail: akc@akc.dk

Web: www.akc.dk